

POSTANOWIENIE

3 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Krzysztof Grzesiowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 3 lipca 2026 r. w Warszawie
zażalenia K.T.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Łomży
z 23 października 2025 r., I WSC 10/25,
w sprawie z wniosku K.T.
z udziałem K.T.1
o podział majątku wspólnego,

uchyla zaskarżone postanowienie.

(K.W.)

UZASADNIENIE

1. Postanowieniem z 23 października 2025 r. Sąd Okręgowego w Łomży odrzucił skargę kasacyjną wniesioną przez wnioskodawcę K.T. od postanowienia Sądu Okręgowego w Łomży w sprawie z udziałem K.T.1, o podział majątku wspólnego. Sąd wskazał, że skarżący złożył oddzielnie skargę kasacyjną i oddzielnie wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania. Pomimo wezwania nie została złożona skarga kasacyjna zawierająca wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania, a ponownie złożono oddzielnie wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej i oddzielnie samą skargę kasacyjną.

2. Zażalenie na postanowienie wniósł wnioskodawca, który zarzucił naruszenie art. 398⁴ § 2 k.p.c., przez uznanie, że wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może zostać złożony oddzielnie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

3. Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać, oprócz wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., wniosek o przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienie. W orzecnictwie Sądu Najwyższego nie budzi wątpliwości, że dla spełnienia wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. konieczne jest zawarcie w skardze kasacyjnej odrębnego wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, zawierającego profesjonalny wywód prawny nawiązujący do wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przesłanek przedsądu ze wskazaniem, które z nich występują w sprawie i z uzasadnieniem stanowiska skarżącego (zob. postanowienie SN z 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, postanowienie SN z 27 lipca 2007 r., I SK 243/07, postanowienie SN z 31 października 2025 r., I CSK 2396/25).

4. Jednocześnie należy wskazać, że ustawodawca nie określił żadnych szczególnych wymagań co do konstrukcji jakie ma spełniać uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (zob. postanowienie SN z 30 czerwca 2025 r., III CZ 103/25). W szczególności z przepisów k.p.c. nie wynika, że wniosek nie może być złożony w osobnym piśmie, o ile pismo zostało złożone w terminie przewidzianym dla złożenia skargi kasacyjnej. Przyjmując odmienny pogląd, Sąd Okręgowy naruszył art. 398⁴ § 2 k.p.c.

5. Wobec powyższego, że nie było podstaw do odrzucenia skargi kasacyjnej wnioskodawcy, ponieważ skarga zawierała wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, choć złożony w odrębnym piśmie.

6. Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.

(K.W.)

[a.ł]